

somheder, der foretager midlertidige hjemsendelser.

Der er taget hensyn til, at virksomheder inden for visse områder ikke har mulighed for at tilpasse sig reglerne i større omfang og derfor ville blive økonomisk hårdt ramt, hvis der skulle betales dagpengegodtgørelse, hver gang et medlem afskediges, hjemsendes m.v. Den tidligere overgangsbestemmelse om maksimal forpligtelse til at betale 16 dagpengegodtgørelser til samme medlem inden for et kalenderår er således nu ved en lovændring gjort permanent.

Kravet om, at der skal foreligge 2 ugers beskæftigelse inden for 4 uger, før der er pligt til at betale godtgørelse, er ligeledes indsat for at tilgodese nødvendig anvendelse af kortvarige beskæftigelsesforhold.

Det er regeringens opfattelse, at opretholdelsen af loftet på 16 g-dage og betingelsen om 2 ugers beskæftigelse inden for 4 uger sikrer en rimelig afvejning af hensynet bag g-dagsreglerne og hensynet til de brancher, der har vanskeligt ved at planlægge produktionen.

Det kan konstateres, at reglerne rent faktisk har bevirket en nedgang i antallet af hjemsendelser.

Det indgår i øvrigt i aftalen mellem regeringspartierne og Venstre og Det Konservative Folkeparti om finansloven for 1995, at de nuværende 2 g-dage skal bibeholdes, således at der fortsat gælder et loft på 16 g-dage.

Jeg kan derfor ikke give tilsagn om at medvirke til at ophæve reglerne ved afskedigelse af kortvarigt ansatte, hverken generelt eller inden for bestemte områder/brancher.

Spm. nr. S 2327

Til arbejdsministeren (14/8 95) af:

Mariann Fischer Boel (V):

»Vil ministeren i stil med de tyske løntilskudsordninger medvirke til at indføre mulighed for løntilskud ved ansættelse af midlertidig arbejdskraft i en periode op til 4 uger inden for danske sæsonvirksomheder?«

Svar (22/8 95)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Efter de gældende danske regler kan løntilskud opnås i forbindelse med ansættelse i almindelig og i individuel jobtræning.

Med hensyn til individuel jobtræning er det en grundbetingelse, at jobtræning kun må omfatte arbejde, der ellers ikke ville blive udført, jf. § 83 i bekendtgørelse om en aktiv arbejdsmarkedsindsats. Herved forstås arbejde, der ikke ville blive udført uden tilskud. Ved afgørelsen indgår en bedømmelse af, om arbejdet forud for etablering af den individuelle jobtræning har været udført som ordinært arbejde.

Endvidere gælder det særlige, jf. § 84, at produktion og afsætning af produkter kun må ske, hvis produktionen er nødvendig for at forbedre beskæftigelsesmulighederne for de ledige, hvis afsætning er en naturlig følge af produktionen og afsætningen sker på markedsvilkår.

Således som spørgsmålet er formuleret, leder det nærmest tanken hen på ansættelse i ordinær beskæftigelse i en sæsonpræget virksomhed, og ansættelse i individuel jobtræning vil således ikke kunne ske efter de gældende regler.

Derimod er der – uanset den korte ansættelsesperiode – principielt intet til hinder for, at en ansættelse som den omhandlede vil kunne ske som almindelig jobtræning, dog forudsat at arbejdet har den tilstrækkelige genoptræningsværdi, jf. § 50, stk. 1, at udbetaling af løntilskud ikke anses for konkurrenceforvridende, jf. § 68, samt at virksomheden opfylder det særlige EU-krav i § 55a om, at der ikke inden for de seneste 12 måneder har været ansat mere end en person med løntilskud til varetagelse af den samme arbejdsfunktion. (Gælder også for individuel jobtræning).

Opmærksomheden henledes endvidere på, at det med EU-kravet i bekendtgørelsens § 61 vil være begrænset, hvor mange ledige der vil kunne ansættes med løntilskud i jobtræning i en enkelt virksomhed.

Konklusionen er, at det i praksis kun vil være sjældent, at det er muligt at ansætte ledige i almindelig jobtræning i så korte perioder, som er angivet i spørgsmålet. Jeg har ikke planer om at ændre de gældende regler på dette område.
